

Ý KIẾN ÁI HỮU CÔNG CHÁNH

□ AH TRƯỞNG ĐÌNH HUÂN

Nhân dịp có thêm ngày giờ rảnh rỗi sau khi tự cho mình nghỉ dài hạn không lương từ ngày đáo hạn tuổi “cố lai hy”, tôi có mò lại vài “Lá Thư Công Chánh” cũ, nhớ lại vài số cận kề và xin có ít ý kiến sau đây hầu giữ cho tài sản quý báu duy nhất của tập thể Công Chánh Việt Nam Hải Ngoại được thêm vững bền.

Xin quý Ban xem, nếu tiện thì cho đăng trên Lá Thư để anh em có dịp nhận xét chung về những ý kiến này.

Công việc ôn cố tri tân của tôi không ngoài mục đích duy nhất là làm cho Bản Tin giữa đồng nghiệp chúng ta - tuy đã rất tốt đẹp - được thêm phần hoàn hảo mà thôi.

Tôi hoàn toàn đồng ý với Ái Hữu Bửu Hiệp khi nói, trong Lá Thư số 65, “Tập thể Công Chánh Hải Ngoại chúng ta, trong suốt 20 năm qua, trên dưới một lòng, anh khuyên em nghe, chị rù em rì, đoàn kết nhất chí nhất tâm”.

Trước hết, tôi xin kể tóm lược vài ước vọng của các Ái Hữu tiền bối về Lá Thư Ái Hữu.

Trong Lá Thư Công Chánh số 6, tháng Bảy, 1977, Ban Phụ Trách đã nhắc tới sáng kiến và sự cố gắng của hai Ái Hữu Lê Thành Trang và Lê Khắc Thí trong việc tạo lập nhịp cầu liên lạc này.

Tôi không quên những kỷ niệm thăm thiết khi gặp bạn Lê Thành Trang tại trại tạm trú trên đảo Guam vào những ngày đầu tháng 5/75. Bạn Trang cho biết có thể sẽ di Hoa Kỳ hoặc Úc Đại Lợi. Còn tôi thì nhất định di Hoa Kỳ tuy là có một giấy bảo đảm trợ cấp của gia đình tại Pháp.

Sau đó, tôi có viết và trao cho anh Trang địa chỉ của bà con ở Hoa Kỳ mà tôi gặp lại năm 1973 - nhân một chuyến du hành quan sát tại Mỹ - và cũng đã xin bảo trợ cho chúng tôi.

Địa chỉ đó là đâu mối cho tôi bắt được liên lạc với Lá Thư Công Chánh số 1. Trong Lá Thư số 6, ái hữu đàn anh Phạm Hữu Vĩnh đã viết: “Vừa nhận được Lá Thư số 5, tôi rất vui mừng thấy anh em bên California sẵn sàng tiếp tay để bản tin được xuất bản đều đặn. Những kiện tướng như Huân (Trương), Huân (Trần) cùng Súy mà hy sinh xung phong được, thật quá là quý hóa và tôi rất tin tưởng là cùng nhau chúng mình sẽ làm được

nhiều việc để xiết chặt tình Ái Hữu ... và tình thần Ái Hữu giữa chúng ta sẽ bất diệt không những giữa chúng ta mà còn tồn tại mãi giữa con cháu chúng ta nữa”.

Ngoài ra Ái Hữu tiền bối Nguyễn Mạnh Hoàn cũng viết trong Lá Thư trên vài ý kiến sau: “Tôi hết lòng hoan nghênh tình thần đồng nghiệp và công phu của các anh đối với Ái Hữu Công Chánh. Ngành Công Chánh chúng ta yêu quý nhau trải qua nửa thế kỷ (với Hội Sinh Viên và Cựu Sinh Viên Trường Cao Đẳng Công Chánh) mà tình đồng môn không hề phai nhạt, trái lại, lại càng tha thiết, nhất là trong hoàn cảnh tha hương này.... Tôi cầu chúc AHCC càng ngày càng phát triển mạnh mẽ”.

Và gần đây nhất, phu nhân của cố ái hữu Vũ Bá Đính đã viết trong số 65 như sau: “Bản Tin 64 không kém gì một Lá Thư. Thật là một cố gắng vượt bức. Những Lá Thư hoặc Bản Tin của quý anh bao giờ cũng có nhiều tài liệu hoặc hồi ký quý giá mà chúng tôi không thể tìm thấy ở bất cứ một tờ báo nào hiện đang lưu hành. Không ngờ các anh Công Chánh lại là những cây bút lỗi lạc, những văn sĩ ẩn danh.” Tôi xin nói thêm là có cả nhưng thi sĩ rất sáng giá như Ái Hữu T.T.Th.

Với những ý kiến kể trên, Lá Thư Ái Hữu của chúng ta nên có một vài đường lối chỉ đạo mà bất cứ một nhóm nào phụ trách cũng cần tôn trọng:

1. Tuyệt đối dành Lá Thư Công Chánh cho những bài vở do Ái Hữu Công Chánh hoặc những cây viết liên hệ gia đình trực tiếp với các ái hữu viết. Có nhiều đăng nhiều, có ít đăng ít. Tôi nghĩ là có nhiều bài chứ không phải ít đâu. Thí dụ: trong mục Nhấn Tin trên số 66 (tháng 9/1995), gởi các Ái Hữu Phạm Ngọc Lan, Nguyễn Thái Hai, Bùi Đức Hợp, có ghi: “Đã nhận được bài của các AH. Vì bài gởi đến trễ, và vì tình hình tài chánh, sẽ xem lại khi nào tiện.”

Tôi xin đề nghị Ban Phụ Trách Sacramento chuyển giao các bài nói trên cho Ban Phụ Trách mới để tùy nghi - vì tôi mới nhận được thư của Tân Ban Phụ Trách yêu cầu gởi bài cho Lá Thư số 68. Tôi nghĩ là vì thiếu đường lối chỉ đạo nên có thể có nhiều bài gởi đăng, không được đăng và cũng không được nhắc trên mục thư tín.

2. Xin liên tục dành một mục tạm gọi là mục “Giới

thiệu những văn phẩm hay” như Ban Phụ Trách Sacramento đã làm khi giới thiệu tạp san “Tiếng Sông Hương” của ông Nguyễn Cúc, Dallas, Texas.

Tất cả Ái Hữu đều có thể giới thiệu sách, bản văn hay mà mình đã đọc. Đây là một việc làm nhằm chia sẻ tin tức cho Ái Hữu và không thể làm coi như hành động giới thiệu thương mại.

Ái hữu nào thích thì tìm mua, đó cũng là hành động khuyến khích sự trường tồn của chợ sách Việt Nam Hải Ngoại.

3. Tôi cũng nghĩ là nên có đôi lời định nghĩa về Lá Thư, in ở trang bìa, như đã làm cho tới nay.

Tuy nhiên, tôi xin đề nghị đổi chút sửa đổi cho đúng với thực tế và mục tiêu như sau: “Bản Tin (hoặc Lá Thư) không phải là một tờ báo hay một cơ quan ngôn luận. Đây chỉ là một bản tin góp nhặt tin tức về các ái hữu Công Chánh, tin vui, tin buồn, tin thay đổi chở ở để thông báo cho toàn thể Ái Hữu được biết.” (Đến đây tôi xin thêm cho đúng với thực trạng và nguyện vọng chính đáng đã nhắc ở trên, như sau: “Những bài viết, không những chỉ để biểu lộ tâm tư cá nhân của mỗi Ái Hữu mà còn nhằm xây dựng sợi dây liên lạc giữa thế hệ đương thời và các thế hệ thứ hai, thứ ba như lòng mong ước của các Ái Hữu lão thành.” Câu này sẽ khuyến khích các đoàn viên thế hệ trẻ đóng góp vào Lá Thư, kể từ bây giờ.

Nên duy trì câu: “Bản Tin không bày bán, và mọi phí tổn đều do Ái Hữu đóng góp”.

4. Xin đặc biệt xét và cho ghi ý kiến chính yếu là Lá Thư chỉ quy tụ những Ái Hữu đã phục vụ trong ngành Công Chánh.

Xin bỏ ý: “và các bạn bè thân hữu của họ” đi, vì tôi thấy đây là một việc làm hoàn toàn độc đoán, làm mất đi ý nghĩa của Lá Thư khai sinh năm 1975, và được xây dựng, nâng niu vì tình đồng nghiệp hay đồng môn cao cả giữa các chuyên viên thuộc Bộ Công Chánh.

Với một số danh tánh thân hữu đã nằm trong danh sách Ái Hữu hiện tại, tôi đề nghị chuyển danh tánh quý vị đó qua một Bản Danh Sách Thân Hữu riêng, để tránh những ngộ nhận khi Gia Tài này được chuyển đến các thế hệ thứ hai, thứ ba như chúng ta mong ước.

Tiếc là chúng ta chưa đồng ý trong việc tái lập Hội Ái Hữu Công Chánh nên không thể đặt quý vị Thân Hữu đó trong Bản Danh Sách Hội Viên Danh Dự hay Hội Viên Yểm Trợ chẳng hạn, theo Nội Quy.

Đến Hội Ái Hữu được “tái sinh”, thì tất cả các Ái Hữu đã phục vụ trong ngành Công Chánh Việt Nam đều là hội viên hoạt động chẳng hạn, như vậy thật là rõ ràng,

minh bạch.

Tôi cũng biết là đôi khi làm thì rất khó, mà bình phẩm thì rất dễ, nhưng đôi khi khó thì cũng phải cố gắng sửa đổi, nếu thấy là cần thiết.

Để sửa đổi bản danh sách Ái Hữu, tôi xin ghi công bạn Lý Đãi và đề nghị lấy bản danh sách mà Ái Hữu Lý Đãi đã thiết lập làm tiêu chuẩn. Dựa vào đó, ta làm bản điều chỉnh như sau:

A. Tách danh tánh quý vị Thân Hữu, và lập riêng bản “Danh Sách Thân Hữu Ái Hữu Công Chánh”.

B. Lập bản Danh Sách các Ái Hữu thực thụ cùng với các Ái Hữu thuộc thế hệ thứ hai, bên cạnh tên các Ái Hữu thế hệ thứ hai xin đề số II La Mã trong dấu ngoặc bên cạnh tên, thí dụ như sau:

Nguyễn Thị Thủy Tiên (II)

Các bạn trẻ, đồng nghiệp ở Mỹ, nếu muốn nhận Lá Thư, cũng xin để vào danh sách này, với số (II) La Mã như các bạn trẻ làm ở Caltrans do cháu Thủy Tiên giới thiệu trong số 66 chẳng hạn.

5. Với lời định nghĩa là Bản Tin (hoặc Lá Thư) không phải là một tờ báo thì Ban Phụ Trách khỏi cần phải giải thích là “lập luận của các Ái Hữu viết bài không phải là lập luận của Ban Phụ Trách khi mà Ban Phụ Trách chỉ là các Ái Hữu tự nguyện luân phiên nhau phụ trách việc tiếp nhận, sắp xếp và ấn loát các bài vở do các Ái Hữu đóng góp. Xin bỏ câu đó để khỏi rườm rà và tránh ngộ nhận rằng Lá Thư AH là một tờ báo.

6. Sau hết, tôi xin kết luận bức thư ngỏ này với một hat san khổng lồ như đã ghi ngoài bìa nhiều Lá Thư hoặc Bản Tin, thí dụ như sau:

“Như xưa nay đã hoạch định, Bản Tin cố gắng tránh đề cập đến các vấn đề chính trị, gây những cuộc tranh luận đem đến sự xích mích, chia rẽ hàng ngũ và tan vỡ tình Ái Hữu, nên nhờ đó Bản Tin vẫn còn tồn tại tốt đẹp đến ngày nay.”

Xin tất cả các Ban Phụ Trách đừng ghi chép lại ý kiến mâu thuẫn trên đây, vì trong tất cả các bài (do Ái Hữu đóng góp) đều phản ảnh một tư tưởng chính trị phù hợp với tình trạng tha hương của chúng ta. Trong những năm 80, nhiều giai thoại về trại cải tạo của Ái Hữu Phan Đình Tảng đã nổi lên tính chất phi pháp, phi lý, phi luân của bè lũ cộng sản. Nhiều câu chuyện đã làm mình cười ra nước mắt, cảm thông với cảnh “rồng vàng tắm nước ao tù” của các đồng nghiệp phải sống trong các trại giam mà cộng sản gọi là trại cải tạo.

Những bài đó, những câu chuyện đó là gì nếu không phải là những nhận xét thuộc lãnh vực chính trị mà Ban Phụ Trách nói là tránh đề cập tới. Mà nào có ai tranh

luận, đem đến xích mích, chia rẽ hàng ngũ hoặc tan vỡ tinh Ái Hữu đâu? Hay là chính những mẩu chuyện chính trị đó đã xiết chặt thêm hàng ngũ giữa anh em Công Chánh chúng ta?

Đa số anh em chúng ta đều đến tuổi mà tâm tư hướng về Đạo Giáo, tìm sự tĩnh lặng cho tâm thần thoái.

Điển hình là Ái Hữu Tâm Tràng Ngô Trọng Anh (tôi xin lỗi đã nhắc đến Ái Hữu Anh và Tăng mà không xin phép trước), trong những bài viết có mục đích thuyết giảng Đạo Giáo, thí dụ bài “Cung Đàm Hư Vô”, trong số 65, Đạo hữu cũng không quên nhắn nhủ hậu thế như sau: “Riêng với chủ nghĩa Cộng Sản, thì thật là tuyệt đỉnh của một chủ nghĩa hư vô loại sắt đá, không chút tình thương. Cán bộ bám chặt vào vật chất, biến thành người máy, sống theo bản năng. Kỹ nghệ rượu và thuốc lá tha hồ được phát triển tại Việt Nam để lấp chỗ trống trong tâm hồn của những ai còn đôi chút tình người, còn chút nhân tính. Tôi xin mở một dấu ngoặc nơi đây để nói lên tình trạng nghiện ngập rượu chè ở Liên Xô trong thời kỳ cộng sản còn cầm quyền ở đó. Đó là chủ trương của cộng sản cho tự do uống rượu rỉ tiền nhằm làm tê liệt khả năng suy luận của đa số quần chúng.

Tiếp theo, để khỏi tốn giấy của Lá Thư, tôi xin nhắc nhớ qua những bài và chính kiến của quý Ái Hữu Lê Sĩ Ngạc, Nguyễn Đức Súy trả lời bài BẢN KHOẢN của Ái Hữu Đ.S.K., tôi nhớ đã nhận được ý kiến tương tự của Ái Hữu TLQ viết cho tôi khi đang làm việc tại Phi Châu: “Xứ mình đang nghèo đói (1980) mà chúng ta lại đi đánh giặc mướn, chống nạn đói cho nước người... nghĩ thật là bi thảm... Lỗi tại ai đây?”

Và sau hết, chúng ta không thể không thán phục ý kiến chính trị thời sự sáng suốt, đáng cho chúng ta suy gẫm trong bài “Vấn đề già trẻ xây dựng cộng đồng” của Ái Hữu Trần Sĩ Huân.

Ái Hữu TSH đã có lòn tâm tình, cũng trên Lá Thư Công Chánh là khi di tản cũng chỉ nghĩ là tránh bom đạn, nghĩa là có thể trở về nước khi không còn tiếng súng, nhưng chắc Ái Hữu đã nhận thức rõ ràng hơn ai hết là “người có hiểu biết, có suy luận, thì không thể nào sống dưới chế độ cộng sản được mà cần phải ở lại đây, và lo xây dựng cộng đồng, dù là tiếng súng đạn đã im trên đất nước mình.”

Để kết luận, tôi thành khẩn hy vọng anh em cho ý kiến để Ban Phụ Trách đương nhiệm vui lòng thực hiện vài sửa đổi mà tôi đề nghị trên đây.

Thân kính
Trương Đình Huân

T.B. Xin nói thêm để Quý Ban Phụ Trách nhớ lại

là, đúng với câu vạn sự khởi đầu nan, công việc làm của các Ban Phụ Trách Lá Thư lúc đầu rất là vất vả, với các sự phân công diễn hình như sau cho Lá Thư số 6 (tháng 7/1977) do nhóm San Francisco phụ trách:

Trần Sĩ Huân (dánh máy), Nguyễn Đức Súy (kiểm soát), Phan Ngọc Cơ (trình bày hình bìa), Trần Hữu Tất (in), và Lê Mộng Hùng (phát hành).

Còn Lá Thư số 7 do quý Anh Nguyễn Mạnh Hoàn và Trương Đình Huân phụ trách. Chỉ vón vẹn có hai ngoe ở Mountain View.

Vậy xin anh em gửi bài vở, tin tức và tiền bạc về cho các anh Nguyễn Mạnh Hoàn hoặc Trương Đình Huân (tôi nhận tiền)

Đoạn trên trích trong Lá Thư Công Chánh số 6, trang 11.

Tổng số Bản Tin số 5 đã in: 200

Chi phí in: \$145.00

Tiền đóng góp ủng hộ Lá Thư: \$245.00

BPT. Chúng tôi ghi nhận những ý kiến của AH, và mong các AH bốn phương đóng góp ý kiến thêm về những điểm mà AH nêu ra.

Điểm 1. Dành Lá Thư cho các tin tức bài vở do các cây bút có liên hệ đến AHCC: Chúng tôi đặc biệt chú trọng đến điểm này. Tin tức anh em AHCC và gia đình, và bài viết về đời sống AHCC hay liên hệ, thì dẫu hết, dù dở dù hay, chỉ sửa lại các câu khó hiểu mà thôi. Thật sự thì rất ít anh em chịu bỏ thì giờ cho tin tức AHCC hoặc viết bài. Phải thư từ, kêu réo, nhắc nhở may ra mới có bài cho Lá Thư.

Điểm 2. Giới thiệu văn phẩm hay: Đáng khuyến khích. Xin các AH khác khi đọc sách hay thì xin viết vài giòng cho Ban Phụ Trách. Ban Phụ Trách đã giới thiệu một ít tác phẩm văn chương hay trên số này.

Điểm 3. Vấn đề “tre già măng mọc” đã được một số lớn AHCC chủ trương từ lâu. Có những cố gắng liên tục để giao Lá Thư lại cho các “thế hệ thứ hai”, nhưng đã không thành công. Vì thế hệ thứ hai có quá ít mẫu số chung với những thế hệ thứ nhất. Trái tim của Lá Thư Công Chánh là “tình cảm” của những kẻ đồng hội đồng thuyền trong gia đình công chánh, tìm về nhau sưởi ấm nhau nơi quê người. Chúng ta tìm về nhau để an ủi nhau, để tạo chút hạnh phúc tình cảm nhỏ nhoi khi đọc tin nhau. Chúng ta biết nhiều về nhau. Các thế hệ thứ hai biết rất ít đến các bậc chú bác, và có được tin tức các chú các bác thì cũng thế thôi, không có gì làm họ vui buồn. Đa số các thế hệ thứ hai còn trẻ nên rất thực tế (như chúng ta khi còn trẻ), thấy Lá Thư AHCC chẳng có gì ích lợi thiết thực cho họ (tiền bạc, nghề nghiệp)

thì họ thờ ơ là phải. Ngay cả một số nhỏ các AHCC khác cũng nghĩ là nhóm AHCC chẳng đem đến lợi lộc gì cho họ, nên họ cũng thờ ơ. Chúng ta không trách ai cả, mỗi người có một ý nghĩ, một sở thích, một lối sống riêng, chưa chắc ai đúng ai sai. Chúng ta còn chung một Lá Thư, cũng là quá quý. Biết đâu mai đây khi quê nhà hết CS, thì Lá Thư này sẽ sống mạnh, sống hùng, sống lâu dài với hàng ngàn thành viên AHCC khắp bốn miền, và thế hệ này chết đi thì thế hệ sau nối tiếp. "Niềm tin bằng hạt cát có thể di chuyển được núi", chúng ta cứ tin đi, rồi sẽ thành.

Điểm 4. Đa số tên trong danh sách là những AH có hoạt động trong các công sở liên hệ đến Bộ Công Chánh và trường Công Chánh, nghề công chánh trước năm 75 và sau 75. Một số ít thân hữu Công Chánh, như bố vợ, anh em chị em con cháu, bạn bè thân thiết, nếu họ muốn cùng "Ái Hữu" với chúng ta, muốn trao đổi tin tức có liên hệ đến tập thể AHCC thì cũng là điều đáng quý. Một ý kiến rằng, Lá Thư này may ra có thể chuyển lại cho thế hệ thứ hai, mà họ là con cháu của các AHCC đã quá cố, chứ khó mà chuyển cho các AH thế hệ thứ hai làm nghề công chánh tại ngoại quốc. Vì út ra, con cháu cũng còn kỷ niệm của cha mẹ, của ông bà. Có nhiều AH cho ý kiến rằng: Nếu ai thích đến với ta, thì ta sẵn sàng mở rộng vòng tay. Miễn là họ còn tha thiết, có đóng góp nuôi dưỡng Lá Thư.

Điểm 5. Ý kiến của AH rất xác đáng. Nhưng đôi khi trong bài viết có nhiều ý kiến mà BPT hoàn toàn không đồng ý nhưng vì tính cách dân chủ của Lá Thư mà đăng lên, chứ không phải vì ý đó quá hay ho, cần phổ biến. Do đó, nếu ghi rõ đó là "lập trường riêng của người viết", là vì cần nhắc lại để tránh ngộ nhận và trách móc.

Điểm 6. Chúng ta liều chết ra di tránh CS thì đã là xác định một lập trường chính trị quá rõ. Đa số các bài trong Lá Thư đều phảng phát lập trường chính trị của chúng ta. Trong những năm sau này, có một số anh em thay đổi đường lối suy tư (đổi mới tư duy), tuy vẫn chống độc tài CS, nhưng chống với đường lối khác. Họ cho rằng phải hợp tác với CS để cho đời sống cao hơn, dân trí cao hơn, thì tự nhiên CS cũng rắn ngu dốt sẽ được thay thế bằng thứ CS cởi mở, dân chủ hơn... và nhiều cách khác nữa. Thật ra chống cộng sản bằng đường lối nào cũng tốt cả, ai tin gì thì cứ làm theo, phải đánh CS bằng một trăm cách, một ngàn cách, và đánh trên nhiều mặt khác nhau, chứ không phải chỉ có một cách là dùng mà thôi. Người quốc gia chúng ta, cứ mất thì giờ, mất sức lực chống phá nhau vì người này không đồng ý với đường lối của người kia, nên không còn thời giờ và sức

lực mà chống CS cho hữu hiệu. Do đó, Lá Thư tránh "cãi vã chính trị", tránh làm mất lòng anh em, chứ Lá Thư không né tránh chính trị bao giờ. Cứ đọc từ Lá Thư số 1 đến nay 67, thì thấy rõ ràng lập trường chính trị của dai đa số AHCC là chống Cộng, chống Độc Tài Đảng Trị Ngu Dốt.

□ MỘT AHCC (KHÔNG MUỐN GHI TÊN)

Thỉnh thoảng kèm theo Lá Thư, chúng tôi có nhận được "Danh Sách Ái Hữu CC" đã được cập nhật hóa, nhưng đến khi xem lại thấy có nhiều trường hợp chưa được cập nhật. Nay nhận được một danh sách ái hữu đã được cập nhật đến ngày 14/5/96 rất công phu, khoa học có phân loại những ái hữu có đóng góp, có đóng góp mà mắt liên lạc, hoặc các ái hữu không hồi âm, lại phân loại nhiệm sở của các ái hữu. Chúng tôi xin hoan nghênh sự lưu ý đó, vì từ trước đến nay các Ban Phụ Trách chỉ đặt nặng việc cho ra một Lá Thư cho xóm tụ, rồi theo danh sách có sẵn mà gửi đi mà ít để ý đến việc cần phải cập nhật danh sách thường xuyên.

Do sự hoan nghênh đó, chúng tôi xin đóng góp một vài thiển kiến.

1. Trong một lá thư gửi cho Ban Phụ Trách tiền nhiệm (Mệ Bửu Hiệp) tôi có lưu ý vài sự sơ sót trong danh sách ái hữu đã được cập nhật hóa như là:

– Trường hợp AH Trương Tấn Tường đã trở về Việt Nam từ lâu, mà danh sách vẫn có tên, thì nay trong danh sách mới đã thấy xóa tên.

– Trường AH Cung Giữ Hùng đã tạ thế gần 10 năm vẫn có tên, thì nay trong danh sách mới vẫn thấy.

– AH Hoàng Đình Cang cũng ra người thiền cổ gần 10 năm, Lá Thư có phân ưu thì nay trong danh sách mới lại đổi là bà Hoàng Đình Cang. Nếu tôi không lầm, thì bà Cang cũng đã ra người thiền cổ rồi. Bà ở Fremont cũng không xa San Francisco bao nhiêu, Ban Phụ Trách có thể dùng phone mà check lại, chắc hơn.

– AH Nguyễn Thái Hòa tôi đoán không hồi âm vì zip code sai chăng? Tôi nhớ là zip code của ông này 91343 thay vì 44, và địa chỉ của ông ta là 16755 Parthenia, #4, Sepulveda CA 91343.

– Về các AH có đóng góp, có sinh hoạt mà không có địa chỉ. Tôi xin đề nghị đăng 1 trang riêng ở trong Lá Thư về mục nhắn tin, và ghi thêm ái hữu nào biết tin và các ái hữu trên xin tin cho Ban Phụ Trách tin tức.

– Về hai loại ái hữu mắt liên lạc hoặc Lá Thư bị trả về, tôi xin đề nghị trích riêng danh sách từng vùng, rồi nhờ 1 ái hữu nào đó trong vùng liên lạc bằng phone, hoặc có đi qua địa chỉ tạt vào xem thử (phone trong vùng miễn phí hoặc có tổn kém chút ít Ban Phụ Trách sẽ bồi hoàn),

vì so với Lá Thư gửi đi bị trả lại còn rẽ chán. Sau khi tiếp xúc, nếu họ cho biết từ khước với ái hữu, thì xóa tên. Đây có một vấn đề tế nhị là một số ái hữu qua sau, rất lận đận vì đời sống, có những job quá tầm thường, nên không muốn đọc Lá Thư để thấy bao nhiêu sự thành công của anh em mà buồn tủi.

Còn vấn đề thân hữu, chúng tôi không hiểu các thân hữu của AHCC, có từ bao lâu, và trong trường hợp nào. Giả dụ có 50 người tiếp xúc với Ban Phụ Trách xin muốn làm thân hữu, và xin được gửi Lá Thư đều đều, thì Ban Phụ Trách sẽ xử lý ra sao? Theo tôi đoán, thì trước kia khi Lá Thư còn nghèo nàn, gồm vài tờ in Xerox, gửi đi không hết, nên có vài cá nhân của Ban Phụ Trách gửi biểu vài người thân thuộc, cũng có nhiều người viết thư xin gửi Lá Thư cho mình và bạn bè. Các Lá Thư kế tiếp cứ theo các địa chỉ có sẵn mà gửi, thế là các thân hữu cá nhân trở thành "thân hữu của tập thể Ái Hữu Công Chánh". Tôi có quen một thân hữu đã ngoài bát tuần, hễ đoàn thể nào đến xin yểm trợ là sẵn lòng \$100, \$200, nhưng với Lá Thư gần 20 năm chẳng nhận một đô nào. Cũng không trách, vì từ trước đến nay Ban Phụ chỉ kêu gọi Ái Hữu yểm trợ Lá Thư, chứ có khi nào kêu gọi thân hữu đóng góp. Vậy mong Ban Phụ Trách cũng nên lưu ý vấn đề này, những thân hữu bất đắc dĩ, hoặc các thân hữu không đóng góp, cứ xin để nguyên tên tuổi trong danh sách, và âm thầm chấm dứt việc gửi Lá Thư.

BPT. Ban Phụ Trách Lá Thư cảm ơn AH đã cho ý kiến quý báu, chúng tôi sẽ theo một phần ý kiến mà thi hành.

Phần các AH đã quá cố 10 năm nay mà tên vẫn còn, là vì không ai thông báo cho chúng tôi biết để chia buồn, để xóa tên hay để hỏi thăm cụ bà còn sống hay không, nếu cụ bà còn thì tiếp tục gởi Lá Thư đến, để tiếp tục mối dây liên lạc thân hữu, an ủi nhau trong khi sống ở quê người. Xin các AH khác, khi biết tin tức liên hệ AHCC thì cho Ban Phụ Trách biết để điều chỉnh.

Ban Phụ Trách công nhận có phần thiếu sót trong việc lập lại danh sách AHCC. Những địa chỉ do các AH đại diện vùng cho, thì chúng tôi xem như đúng. Những địa chỉ nghi ngờ, thì chúng tôi gởi thư riêng. Thư riêng gởi đi hơn 350 cái trong nước Mỹ và ngoại quốc. Nhiều thư được trả về với dấu đóng của bưu điện, cho biết đã dọn nhà đi nơi khác. Một số rất lớn, thư không được phát hoàn. Thật khó mà biết rõ các AH đó đi về đâu, hay là không còn muốn liên lạc nữa, nên im luôn.

Phần các AH mới qua, gặp hoàn cảnh khó khăn, công việc làm ăn chưa khá, thì càng nên liên lạc chặt chẽ với anh em, càng nên đọc Lá Thư AHCC để anh em hướng dẫn, chỉ đường cho nhau. Ai mới ra ngoại quốc

mà không gặp khó khăn, không cực khổ. Cứ chiến đấu, từ từ rồi dầu ra đó. Đã làm việc lương 60, 70 ngàn một năm, hay lương 20 ngàn một năm cũng thế thôi. Cũng ăn cơm ngày 3 bữa sướng như nhau, cũng heo, bò, gà, cá, tôm, đâu ai có thua ai chút nào. Còn nhà thì một bên thuê của ngân hàng, một bên thuê của chủ nhà, chưa chắc ai sướng hơn ai. Có chi mà mặc cảm. Có hơn nhau thì giỏi lắm cũng một vài trăm ngàn đồng, đau một trận là bệnh viện nó thu hết. Quý chang là chút tình nghĩa bạn bè cũ. Đừng thấy mình chưa bằng bạn bè mà buồn, hãy nhìn lại xem 70 triệu dân Việt Nam có bao nhiêu người bằng mình, thì thấy an ủi lắm lắm.

Riêng các thân hữu thì khó biết. Nhưng những ai muốn thân thiện, thì chúng ta sẵn sàng đưa tay ra tiếp đón, những ai có đóng góp nuôi dưỡng Lá Thư thì chúng ta cứ duy trì. Đa số, các thân hữu, thì không trực tiếp cũng gián tiếp, là bạn bè của anh em Công Chánh, là bà con của Công Chánh, nếu không thì họ tha thiết chí với nhóm AHCC chúng ta.

Ý kiến của AH rất quý báu, chúng tôi xin ghi nhận.

□ Ý KIẾN TỪ NAM CALIFORNIA (LÊ KHẮC THÍ)

– Xin báo cáo thêm với Ban Phụ Trách Bắc Cali và quý AH: kèm theo thư trên đây chúng tôi đã gửi một phiếu ý kiến đến AH Miền Nam Cali về ba việc:

- Tổ chức Đại Hội AHCC 1997.
- Phụ trách LT năm 1997.
- Cử Ban Đại Diện...

Chúng tôi nhận được một số ý kiến hời ảm như sau:

• Về Đại Hội AHCC: Rất hoan nghênh và hưởng ứng tiếp tay tổ chức Đại Hội vào mùa hè 1997 tại Nam Cali. Trong kỳ họp đón Xuân sắp tới sẽ bàn chi tiết và cử Ban Tổ Chức. Chương trình và thư mời sẽ gửi vào đầu năm 1997 đến AH khắp năm châu. Từ Canada, qua điện đàm, AH Phạm Hữu Vinh cũng tán thành việc họp mặt AH khắp nơi để có dịp thăm viếng nhau và lưu ý tổ chức nơi trú ngụ của gia đình các AH ở xa đến, cho thuận lợi, đỡ tốn kém. Xin các bạn góp thêm ý kiến để tổ chức được chu đáo tốt đẹp.

• Về việc phụ trách Lá Thư: Tất cả đều khen ngợi Ban Phụ Trách Bắc Cali đã ra LT 67 bài vở và tinh vóc đáp ứng đúng nhu cầu và khả năng tài chánh, nhất là đã lập được bản danh sách rất công phu, in và trình bày đẹp đẽ, cờ "bó túi" tiện mang theo khi đi xa để liên lạc với AH các địa phương. Bản danh sách cập nhật sẽ giảm thiểu chi phí phát hành và tăng thêm tuổi thọ của LT. Với sự khởi đi tốt đẹp như vậy anh em đồng thanh đề nghị BPT Bắc Cali phụ trách thêm một năm (1997) để

dáp ứng lòng ngưỡng mộ của AH khắp nơi.

BPT: Rất tiếc BPT vùng Vịnh đã đuối sức rồi. Sau số 69 mùa Xuân 1997 phải giao cho BPT khác. Hy sinh chừng đó thời giờ để gác ngà voi như thế cũng là quá đù. Làm thêm nữa chỉ bê trễ công việc của tập thể AHCC mà thôi.

- Xin ghi thêm vào Bản Sinh Hoạt trên đây, trong buổi picnic tại Nam Cali, AH Hoàng Đống đã có nhã ý tặng các AH một quyển sách nhan đề: "Chương trình điện toán, viết tiếng Việt với chữ tắt VITAT", theo lời trình bày của tác giả chương trình này giúp viết (đánh computer) tiếng Việt lanh chóng, tránh lỗi chính tả và tiện dụng... Quý AH muốn tìm hiểu thêm xin liên lạc với Anh Đống.

Ngoài ra AH cao niên Nguyễn Mạnh Tiệp, đã ngoại bát tuần, cũng có đến dự picnic, ngồi xe lăn, cụ có nhã ý tặng tập "Tiếng Thời Gian", thơ văn cụ sáng tác để LT tùy nghi sử dụng. Chúng tôi xin chuyển đến BPT Bắc Cali tài liệu ấy. Chúng tôi xin cảm ơn cụ Tiệp (bút hiệu Bảo Lạc) và AH Đống.

- AH Bùi Như Tiếp đóng góp ý kiến về việc tổ chức Đại Hội AHCC: Đề nghị tổ chức vào mùa hè 1997 ở Little Saigon và kết hợp "lực lượng" với Bắc Cali vì nhân sự AHCC Bắc Cali cũng rất hùng hậu. Dự thảo chương trình nên gửi sớm để lấy ý kiến rộng rãi AHCC, nên lưu ý cả thế hệ thứ nhất, thứ hai, ba... Tre già măng mọc để lo cho tương lai.

- Về việc phụ trách LT năm 1997: Đề nghị Bắc Cali xung phong gác ngà voi vui thêm một niên kỷ 97 nữa, nếu Nam Cali chưa sẵn sàng.

Tôi đã gửi ủng hộ LT và quỹ tương trợ lên Ban Đại Diện Bắc Cali hồi đầu hè, nhưng vẫn tự coi là thành phần của AHCC miền Nam Cali. Bakersfield nằm trung đạo nửa đường (freeway) giữa San Diego và San Francisco mà hiện nay chỉ có mình tôi "trụ trì" ở cánh đồng của kỵ sư (kiêm Trung Tá?) Baker này thôi (nên coi trọng cả Nam lân Bắc không phân biệt!). Từ buổi họp mặt để gặp lại quý anh LV Lâm, NV Bánh ở Little Saigon rất tiếc không dự được kỳ picnic mùa hè vừa rồi. Mong có dịp tiếp đón quý anh chị ở Bakersfield.

Thân chúc Lá Thư và AHCC thịnh vượng.

Bùi Như Tiếp

□ AH NGUYỄN MẠNH TIẾP (NGOÀI 80 TUỔI)

Nhiệm kỳ Ban Phụ Trách LT một năm thì không đủ thì giờ để phát triển LT cho tốt đẹp, xin đề nghị mỗi BPT phát hành LT hai năm, như vậy khỏi phải mỗi năm

mỗi tìm người phụ trách LT.

□ ĐẠI HỘI AHCC

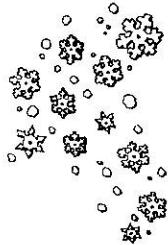
Một số AH ở khắp nơi xa đê nghị tổ chức một Đại Hội AHCC tại Nam Cali, để anh em có dịp về họp mặt, thăm viếng nhau sau nhiều năm xa cách. Năm 1978 cũng đã tổ chức một Đại Hội ở Washington DC và cách đây hơn 10 năm, một Đại Hội AHCC ở Garden Grove, CA.

Thiết tưởng qua năm 1997, nếu tổ chức được Đại Hội AHCC, anh em sẽ hưởng ứng đông đúc, có cơ hội để đến thăm "Sài Gòn Nhỏ" và bà con bạn bè, một công hai việc.

Xin các bạn cho biết ý kiến, nếu được đồng ý, xin các bạn xung phong đóng góp nhân lực và ý kiến xây dựng với chúng tôi trong việc tổ chức, nếu được, vào mùa hè năm 1997.

Khóc bạn

Dâng tặng
một AHCC
vĩnh viễn
ra đi



Tôi đã đến thăm bạn,
Lần thứ nhất chiều nao,
Nghe lòng buồn rạt rào,
Lắng tim, ngừng giọt lệ.

Một sáng, mù sương phủ,
Bạn về chốn ngàn phương.
Nhường lại bao tiếc thương,
Bạn bè!!! Con thơ dại!!!

Lại một lần tôi đến,
Màu trắng, lá mù u,
Quan tài chưa khép kín,
Bạn yên giấc ngàn thu.

Nhẹ bước, chân chưa nghỉ,
Hương nguyên, khăn vái van,
Bạn sớm nhập niết bàn,
Lệ rơi!!! Tôi khóc bạn!

Thương Hoài Nhân (LVC)
Thu 95, Bắc California